

PRECUVĂNTARE

În care ne cerem iertare și lămurim câteva lucruri.

Ne-a rugat un bun prieten să-i dăm o hartă a țî-nu-tu-rilor străbătute de Cei Trei. Dar Pădurea cea Mare nu prea în-gă-duie hartă și, din vechime, puține s-au păstrat. Iar în-gă-du-ință să luăm vreuna n-am putut căpăta, ca să nu se strice sau să se piar-dă, cine știe cum. Desigur, am fi putut încerca să o co-piem de mână. Dar nu ne pricepem la a-ceasta și, mai mult, sun---tem și sub îndoiala unui gând. Un Părinte bătrân ne-a spus că un alt Părinte bătrân, pe care îl cunoscuse în ti-nerete sa-le, trăise în Pă-durea cea Mare în tinerețe. Și de la el aflase că Dru-mul Tre-cătorii, și chiar Pădurea cea Mare, se tot schimbau, așa încât hăr-ți-le nu prea foloseau acolo la nimic. De aceea, cel pu-țin a-cum, am re-nunțat la a mai scoate la i-veală o hartă a a-ce-lor vremi, fapt pentru care îi cerem ier-ta-re prietenului nos-tru.

De asemenea, vrem să lămurim dintru început că nu do-rim să înfățișăm toată Pădurea cea Mare. Istoria noas--tră este despre Cei Trei și călătoriile lor eroice. E des-tul, cre--dem noi, ca să nu lungim peste măsură cuvântul. De--sigur, s-ar pu-tea să vină vremea în care legendele și bas--me-le Pădurii celei Mari să fie date la iveală. Până a-tun-ci vom urmări țelul nos-tru pe care deja am înfățișat.

În sfârșit, avem o mică rugămintă către cititor: a-veți în---țelegere față de eroii noștri! Desigur, după ce s-au în--tâm--plat lucrurile, poți să te gândești „era mai bine așa” sau „era mai bine altfel”. Totuși, Cei Trei au fost la înce-put doar niș-te ti-neri, aproape niște copii, așa încât micile lor greșeli sunt, cre--dem noi, de înțelese.

[CAPITOLUL I>](#)